

РЕШЕНИЕ

№ 3414

гр. София, 21.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в закрито заседание на 21.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Галин Несторов

като разгледа дело номер **8599** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.294 – 298 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на кмета на Столична община /СО/ чрез процесуален представител, срещу действия на частен съдебен изпълнител /ЧСИ/ рег. № 786 от регистъра на К. на ЧСИ по налагане на запор върху банкова сметка на СО по изп. дело № 16445/2013 г. /20137860401864/ по описа на ЧСИ.

Ответниците – М. Д. Б., Т. П. Б. и С. А. Б. чрез адв. В. М. – САК, в писмено становище твърдят липсата на родова компетентност на настоящия съд, алтернативно оспорват жалбата и искат отхвърлянето ѝ предвид законосъобразността на действията на частния съдебен изпълнител.

Като съобрази доводите на страните и прецени в съвкупност и поотделно събраните по делото писмени доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

С влязло в сила решение № 3726/18.11.2010 г. по адм.д. № 6149/2010 г.на Административен съд София град/АССГ/, е изменена заповед на кмета на Столична община, с която е отчужден имот за реализация на обект на публичната инфраструктура, като е увеличен размерът на равностойното парично обезщетение /РПО/ от 65 248 лв. на 434 026 лв.

С молба от 21.08.2013 г. до ЧСИ взыскателите, на основание чл. 456 от ГПК са поискали да бъде образувано изпълнително дело № 20137860401864 както и се предприеме принудително събиране на сумата за РПО в размера по съдебното решение, ведно със законната лихва и разноски. Не е бил издаден и представен

изпълнителен лист за определения размер на РПО със съдебното решение. На 23.08.2013 г. ЧСИ е изпратил на СО покана за доброволно изпълнение, с която СО е поканена да заплати присъденият размер на парично обезщетение - 434 026 лв., 6000 лева разноски и 14502.62 лева такси по Тарифата към ЗЧСИ, дължими към 23.08.2013 г. Няма данни съобщението да е връчвано на СО, но същата е узнала за образуваното изпълнително производство по искането на вискателите и е изпратила писмо до ЧСИ, с която се оспорва задължението. На същата дата – 21.08.2013 г. и преди изтичане на срока за доброволно изпълнение, ЧСИ е пристъпил към принудително такова със запорно съобщение като на основание чл. 450 ал.3, чл.507 и чл.508 от ГПК е наложил запор върху сумите да размера на вземането по сметките на Столична община в [фирма].

Узнавайки за изпратените запорни съобщения до посочената банка на 29.08.2013 г. Столична община депозира жалбата си в АССГ с искане за отмяна на оспорените действия на ЧСИ.

Установеното от фактическа страна мотивира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане от настоящия съд, който е компетентен да се произнесе по жалби по чл.294 и следващите от АПК, предвид обстоятелството, че изпълнителното основание, по което е образувано изпълнителното дело, е издадено в производство по АПК. Практиката на ВАС е категорична и трайноустановена, че на изпълнение по реда на дял пети от АПК подлежат изискуемите задължения, породени от изпълнителните основания, предвидени в този кодекс. В настоящия случай е образувано производство на основание решение на административен съд, следователно по жалбата срещу действията на органа по изпълнението /ЧСИ/ компетентен да се произнесе е същият съд.

Жалбата е депозирана в преклузивния срок за обжалване от надлежна страна в процеса – адресат на действията по принудително изпълнение и срещу подлежащи на оспорване действия, по смисъла на чл. 294 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваните действия на ЧСИ по налагане на запор върху сметките на жалбоподателя СО са незаконосъобразни, понеже определеното от съда по размер обезщетение не подлежи на събиране по реда на принудителното изпълнение. За увеличаване размер на равностойното парично обезщетение /РПО/ за отчуждения имот не е постановен осъдителен диспозитив, с който да е присъдено заплащането му, поради което не е издаден изпълнителен лист за посочената сума. Съдът не споделя становището на ответната страна, че е налице частно парично вземане по смисъла на чл. 269 ал. 2 пр. 3, във връзка с чл.268 т.2 от АПК, което да подлежи на изпълнение по реда на ГПК.

Следва да се има предвид, че разпоредбите на глава III от Закона за общинската собственост /ЗОС/ изключват принудителното изпълнение за събиране на сумите, определени като РПО. С предвидения от законодателя съдебен контрол на заповедта за отчуждаване по отношение размера на обезщетението се охраняват интересите на гражданите да им бъде определено равностойно на отчуждения имот парично обезщетение. Със съдебното решение по чл. 27, ал. 3 от ЗОС не възниква изискуемо парично задължение за общината да заплати на правоимащия определения размер на парично обезщетение, а единствено се решава възникналия между тях спор по този размер.

В тази връзка следва да се има предвид, че нормата на чл. 29 ал. 3 от ЗОС регламентира, че отчуждителния ефект възниква от момента на заплащане на обезщетението от общината, респективно от момента на превода на обезщетението по сметката на правоимащия. До момента на заплащане на обезщетението правоимащият запазва собственическите си права върху имота и за него не съществува законно основание да претендира принудително изпълнение по отношение на определеното със заповедта обезщетение.

В закона точно е посочен способа на плащане на РПО – чрез превод от общината по банкова сметка на правоимащия като с момента на извършване на превода е обвързан и настъпването на отчуждителния ефект. В закона не е предвидено допускане на принудително изпълнение за заплащане на обезщетението, понеже се касае за изпълнение на частно парично вземане на правоимащия, възникнало в резултат на съдебното решение по чл. 27 ал. 3 от ЗОС. Съгласно, чл.29, ал. 6 от ЗОС, при неизвършване на плащането по визирания по-горе начин в 6-месечен срок от влизане на заповедта за отчуждаване в сила, за правоимащия е предвидена правната възможност да поиска от кмета на общината да отмени заповедта за отчуждаване, с упражняването на което право на собственика на имота кметът, при условията на обвързана компетентност, дължи отмяна на заповедта. Тази законово предвидена последица от неизпълнение на задължението за плащане на обезщетението недвусмислено сочи на игнориране на възможността за прилагане на общия ред за принудително изпълнение, визиран в ГПК.

По изложените съображения извършените от ЧСИ действия по принудително събиране на сумите определени като РПО чрез налагане на запор върху банковите сметки на жалбоподателя, и в частност предприетото действие по налагане на запор върху сметката на СО в [фирма] чрез изпращане на запорното съобщение от 23.08.2013 г., са лишени от правно основание, поради което напълно незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 298 ал.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ действията на частен съдебен изпълнител рег. № 786 от регистъра на К. на частните съдебни изпълнители по изп. дело № 20137860401864, представляващи налагане на запор върху банковата сметка на Столична община в [фирма], [населено място], извършено със запорно съобщение изх. № 1665/23.08.2013 г.

ЗАДЪЛЖАВА частен съдебен изпълнител рег. № 786 от регистъра на К. на частните съдебни изпълнители да не предприема действия по принудително изпълнение на решение № 3726/18.11.2010 г. по адм.д. № 6149/2010 на Административен съд София град.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: